

UDENRIGSMINISTERIET

Dato:

Spørgsmål fra
Udenrigsudvalget til
udenrigsministeren af
9. december 2014.
URU alm. del. spm.
62 stillet af Christian
Juhl (EL).

Spørgsmål 62:

Med henvisning til, at Danwatch den 5. december 2014 offentliggjorde rapporten "Forretning på forbudt land II", om danske pensionsselskabers investeringer på Vestbredden og i bosættelserne, bedes ministeren svare på følgende spørgsmål:

- a. Har ministeren været bekendt med disse investeringer, som omtales i rapporten, hvilke muligheder har regeringen for at stramme op over for den slags investeringer, og hvilke muligheder har Folketinget for via lovgivning at stoppe for den slags investeringer?
- b. Har den danske ambassade i Tel Aviv eller den danske repræsentation i Ramallah bidraget med at formidle forbindelser mellem pensionsselskaberne og virksomhederne, og hvad har bidraget i givet fald bestået i? Vil ministeren i givet fald indskærpe over for ambassaden og repræsentationen, at det ligger uden for regeringens og Folketingets politik?
- c. Hvad vil ministeren gøre for, at pensionsselskaberne afvikler deres engagement på Vestbredden og i bosættelserne og for, at de ikke i fremtiden investerer i den slags aktiviteter?
- d. Hvad vil ministeren gøre for, at lignende investeringer i de øvrige EU-lande stoppes eller begrænses?

Svar:

Jeg har som reaktion på rapporten fra Danwatch offentligt tilkendegivet, at de israelske bosættelser på Vestbredden som bekendt er i strid med folkeretten og

udgør en stor forhindring for en fredsløsning mellem Palæstina og Israel. Derfor har EU besluttet, at aftaler mellem EU og Israel ikke må finde anvendelse i områderne, som Israel besatte i 1967 - dvs. bl.a. de nuværende bosættelser. Dette gælder også for bilaterale aftaler mellem Israel og EU's medlemslande. I lyset heraf fraråder regeringen og jeg klart engagementer eller aktiviteter, der finder sted i bosættelserne, eller som er rettet mod at begunstige bosættelserne, også selvom vi ikke træffer de konkrete beslutninger for danske virksomheder eller andre. Denne politik er bl.a. en konsekvens af, at der, som Danwatch-rapporten oplyser, og som er kendt fra andre undersøgelser, findes danske aktører, der har sådanne engagementer. Lad mig tilføje, at regeringen ikke fraråder engagementer med israelske virksomheder, alene fordi disse har operationer i bosættelser. Det, regeringen fraråder, er konkrete danske offentlige og private engagementer, der legitimerer bosættelsernes eksistens eller forbedrer deres økonomiske muligheder.

De danske repræsentationer i Tel Aviv og Ramallah yder ikke rådgivning til fremme af aktiviteter, herunder investeringer, i bosættelserne, uanset om det er danske eller israelske virksomheder, herunder pensionskasser, der foretager dem. Det er vigtigt at huske på, at regeringens politik er baseret på råd og ikke påbud. Det vil derfor være op til virksomhederne og andre selv at afgøre, om man vil følge regeringens råd. I den forbindelse er det min opfattelse, at en rapport som den foreliggende fra Danwatch understøtter regeringens politik. Regeringen har ikke aktuelle planer om at søge at ændre denne politik.

Jeg noterer mig i den forbindelse, at Danwatch-rapporten giver et klart billede af, at de omhandlede pensionskasser er opmærksomme på problemstillingen, og rapporten vil formentlig bidrage til yderligere at øge denne opmærksomhed. Dette er også regeringens mål med dens politik om at fraråde engagementer og aktiviteter, der finder sted i bosættelserne, eller som er rettet mod at begunstige disse.

I tilslutning hertil kan jeg oplyse, at Danmark sammen med en række EU-lande i juli 2014 offentliggjorde en vejledning til EU-borgere og virksomheder, der gør opmærksom på de risici, der knytter sig til økonomiske og finansielle aktiviteter i bosættelserne, samt det omdømmetab, som virksomheder risikerer ved sådanne aktiviteter. Der er således stor og stigende opmærksomhed på emnet i EU-kredsen, og jeg forventer, at det fortsat vil udvikle sig bl.a. i lyset af denne vejledning og den stigende offentlige opmærksomhed om engagementer i og med bosættelser. Vejledningen er offentliggjort på bl.a. Udenrigsministeriets og repræsentationerne i Tel Aviv og Ramallahs hjemmesider.

Regeringen følger Folketinges vedtagelse V 13 fra januar 2014, hvori det bl.a. fremgår, at *"israelske bosættelser ikke gennem aftaler mellem Israel og EU eller gennem danske offentlige eller private engagementer får legitimeret deres eksistens eller forbedrede økonomiske muligheder."*